

РЕШЕНИЕ

№ 4606

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3172** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП С. против Решение от 25.01.2023г., постановено по нахд №17187/2020г. на Софийски районен съд, НО,11-ти състав.

С обжалваното съдебно решение е отменено Наказателно постановление №539759-F559863/05.10.2020г, издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) на „Пронет Телеком“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ.

Касаторът обжалва решението на районния съд като незаконосъобразно. Посочва се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че приетата от административнонаказващия орган не съответства на характера на нарушението, което според съда води до неотразяване на приходи, и санкцията е следвало да бъде наложена на основание чл.185, ал.2 без привръзката с ал.1. Счита, че този извод е необоснован, тъй като не е подкрепен от никакви доказателства по делото. В съдебното заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт Н.. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да

постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение..

Ответникът не изазява становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 13.07.2020 г. в 12:00 часа е извършена проверка от страна на контролните органи на търговски обект – офис на интернет доставчик, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Пронет Телеком“ ООД. Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка, от който се установява, че е прегледан междинният отчет на фискалния апарат. Дневният оборот от последния е установен в общ размер на 0,00 лв, служебно въведена сума – 0,00, лв и служебно изведена сума – 0,00лв. Тези данни са съпоставени с фактическата наличност в касата, която наброявала 793,00 лева. Установената разлика в касовата наличност е в размер на 793,00лв. и представлява въвеждане на пари, които не са отразени чрез функцията „Служебно въведени“, с която фискалното устройство разполага. Прието е, че дружеството не е изпълнило задължението си да регистрира във фискалното устройство всяка промяна в касовата наличност. При проверката не е извършвана контролна покупка, видно от протокола. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. АУАН е връчен на представител на дружеството, който е вписал забележка: Нарушението ми е за първи път и моля наложената глоба да бъде в минимален размер“. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Административнонаказващият орган е наложил минималната санкция по чл.185, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.185, ал.2, изречение второ, приложима в случаите, когато нарушението не води до неотрязване на приходи. Въззивният съд е отменил НП, като е приел, че направената привръзка с ал.1 на чл.185 от ЗДДС не съответства на характера на нарушението, което според съда води до неотрязване на приходи. Приел е също, че след като административнонаказващият орган не е изложил словесно аргументи дали нарушението води или не води до неотрязване на приходи, не става ясно както за наказаното лице, така и за съда, правилно ли е приложена санкционната разпоредба.

Решението е неправилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на административнонаказващия орган, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Тази разпоредба задължава търговеца да регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ извън случаите на продажби Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел

създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че процесното ФУ е разполагало с функцията „служебно въведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност – въвеждане на пари в касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въпреки че нарушението е формално, без видим вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, са императивни и всяко неизпълнение, представлява нарушение на установения правов ред по отношение на фискалната система.

След като нарушението на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 касае само случаите извън тези на продажби, то не може да доведе до неотразяване на приходи, поради което правилно е приложена санкционната норма по чл. 185, ал.2, изр.2 във връзка с ал.1 от ЗДДС. Не се констатира разминаване или неяснота в описанието на нарушението и правната му квалификация, посочена в НП. Обстоятелството, че административнонаказващият орган не е изложил мотиви защо приема, че нарушението не води до неотразяване на приходи, не представлява съществено нарушение, тъй като този извод следва пряко от нормата на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18, която е посочена както в АУАН, така и в НП. Обратно, изводът на въззивния съд, че нарушението води до неотразяване на приходи, не почива на никакви доказателства по делото.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за деяния, които представляват маловажен случай. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В конкретния случай според настоящия съдебен състав размерът на въведената в касата и неотразена във ФУ сума – 793,00 лева, не е в незначителен или пренебрежимо малък размер, което не дава основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Наложената имуществена санкция е в рамките на установените в санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 185, ал.1 от ЗДДС размери, като е в размер на минимума от 500 лв., поради което не подлежи на преценка за прекомерност.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се отменя като неправилно и незаконосъобразно постановено, а наказателното постановление се потвърждава.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на касатора на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде присъдена сумата от 80 лв. предвид ниската

фактическа и правна сложност на делото.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 25.01.2023г., постановено по нахд №17187/2020г. на Софийски районен съд, НО,11-ти състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Наказателно постановление №539759-F559863/05.10.2020г, издадено от заместник-директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Пронет Телеком“ ООД да заплати на ТД на НАП С. разноски в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.